

Arrest

**nr. 98 403 van 6 maart 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 een verzoekschrift heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 februari 2013 de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 februari 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MANDELBLAT en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1. Op 13 augustus 1999 dient verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische overheden, samen met zijn twee minderjarige zonen. Verzoeker beweert een Armeen te zijn van Azerische origine die Armenië ontvluchtte omwille van zijn huwelijk met een Azerische vrouw.
- 1.2. Op 16 juli 2003 neemt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingentatus.
- 1.3. Op 24 juli 2003 dient verzoeker samen met zijn kinderen een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van oud artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).
- 1.4. Op 1 december 2005 wordt het verblijf van verzoeker en zijn twee kinderen geregulariseerd. Ze ontvangen een tijdelijke verblijfstitel voor de duur van één jaar;
- 1.5. Bij een aanvraag tot de verlenging van de verblijfstitel op 22 juli 2008 zweert de verzoeker t.a.v. de ambtenaar van de burgerlijke stand van Elsene dat de identiteit zoals verklaard bij zijn asielaanvraag de juiste is.
- 1.6. Op 4 november 2011 doet verzoeker een aanvraag tot correctie van de individuele gegevens, met name geeft verzoeker toe een valse naam te hebben gehanteerd.
Op 7 november 2011 op vraag van de gemachtigde van de Staatssecretaris verduidelijkt de verzoeker zijn aanvraag om wijziging van identiteit. Op 11 januari 2012 deelt verzoeker verder mee dat hij geen Armeen is van Azerische origine, maar dat hij zijn land ontvluchtte omdat hij als juwelier werd afgeperst door een bende. Hij wijzigde zijn naam om niet te worden terug gevonden.
- 1.7. Op 11 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot intrekking van de verblijfsmachtiging van verzoeker op grond van artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en het algemeen rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit*. Verzoeker wordt op 25 februari 2013 in kennis gesteld van deze beslissing.
- 1.8. Op 25 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker wordt hiervan in kennis gesteld op 26 februari 2013.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie J.F, Adviseur.

En exécution de la décision du délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'intégration sociale J.F, Conseiller.

wordt aan

il est enjoint à

de genaamde B.A (...) die de Armeense nationaliteit heeft, le nommé B.A. (...)de nationalité arménienne,

alias : V.J.

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten : Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(
tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que les territoires des Etats suivants :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein. Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovaquie, Slovénie, Suède, Suisse et Tchéquie^ *sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre .*

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

L'ordre de quitter le territoire est assorti d'une interdiction d'entrée prise en vertu de l'article 3, alinéa 1er, 9° de la loi du 15 décembre 1980

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
x Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is

En vertu de l'article 7 de la loi du 15 décembre 1980, une décision d'éloignement est prise à l'égard du ressortissant d'un pays tiers sur base des motifs suivants :

*x 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;
x En vertu de l'article 27, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, le ressortissant d'un pays tiers peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la décision d'éloignement.*

REDEN VAN DE BESLISSING : Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

MOTIF DE LA DECISION L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden : Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft een asielaanvraag op 13/08/1999 ingediend op naam van V.J.. Deze aanvraag werd definitief verworpen op 15/07/2003 door de CGVS. Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9.3 van de wet van 15/12/1980 ingediend op 29/07/2003. In zijn aanvraag tot verblijf, verklaart hij opnieuw V.J. te noemen. Deze aanvraag werd gegrond verklaard op 24/10/2005. Op 10/11/2005 heeft betrokkene een Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister verkregen. Zijn Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister werd verlengd tot 09/11/2008. Op 31/12/2008 heeft betrokkene een A- kaart verkregen. Zijn A-kaart werd verlengd tot 09/05/2013. Echter, zoals het Armeens paspoort n° (xxx) , de geboorteakte nr. (xxx) en zijn eigen verklaringen bevestigen, blijkt betrokkene B.A. te heten. Op 25/02/2013 werd de A-kaart nr (xxx) ingetrokken op basis van algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit". Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

En application de l'article 1, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé(e) à la frontière, à l'exception des frontières allemande, autrichienne, danoise, espagnole, estonienne, finlandaise, française, grecque, hongroise, islandaise, italienne, lettonne, liechtensteinoise, lituanienne, luxembourgeoise, maltaise, norvégienne, néerlandaise, polonaise, portugaise, tchèque, slovaque, Slovène, suédoise et suisse pour le motif suivant : L'intéressé refuse manifestement de mettre un terme à sa situation illégale. De ce fait, un retour forcé s'impose. L'intéressé a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a introduit une demande d'asile le 13/08/1999 sous le nom de V.J.. Cette demande a été définitivement refusée le 15/07/2003 par le CGRA. Le 29/07/2003 l'intéressé a introduit une demande de séjour basée sur l'article 9.3 de la loi du 15/12/1980. Lors de cette demande, l'intéressé a de nouveau déclaré se nommer V.J.. Cette demande a été déclarée fondée le 24/10/2005. Le 10/11/2005 l'intéressé a obtenu un Certificat d'Inscription au Registre des Etrangers, prorogé jusqu'au 09/11/2008. Le 31/12/2008 l'intéressé a obtenu une carte A prorogée jusqu'au 09/05/2013-. Toutefois, comme le confirment le passeport arménien n° (xxx), l'acte de naissance n° (xxx) et ses propres déclarations, il s'avère que l'intéressé se nomme en réalité B.A. . En vertu du principe général du droit « Fraus omnia corrumpit », la carte A n° (xxx) a donc été retirée le 25/02/2013.

L'intéressé est contrôlé en situation illégale. Il est peu probable qu'il obtempère volontairement à une nouvelle mesure.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Armenië.

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin ;

Il y a lieu de maintenir l'intéressé à la disposition de l'Office des Etrangers dans le but de le faire embarquer à bord du prochain vol à destination de l'Arménie.

X In uitvoering van artikel 74/11, §1, derde lid, van de wet van 15 december van 1980 gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vijf jaar omdat betrokkene fraude heeft gepleegd of onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

X En vertu de l'article 74/11, § 1er, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de cinq ans parce que l'intéressé a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft een asielaanvraag op 13/08/1999 ingediend op naam van V.J.. Deze aanvraag werd definitief verworpen op 15/07/2003 door de CGVS. Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9.3 van de wet van 15/12/1980 ingediend op 29/07/2003. In zijn aanvraag tot verblijf, verklaart hij opnieuw V.J. te noemen. Deze aanvraag werd gegrond verklaard op 24/10/2005. Op 10/11/2005 heeft betrokkene een Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister verkregen. Zijn Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister werd verlengd tot 09/11/2008. Op 31/12/2008 heeft betrokkene een A- kaart verkregen. Zijn A-kaart werd verlengd tot 09/05/2013. Echter, zoals het Armeens paspoort n°(xxx), de geboorteakte nr. (xxx) en zijn eigen verklaringen bevestigen, blijkt betrokkene B.A. te heten. Op 25/02/2013 werd de A-kaart nr. (xxx) ingetrokken op basis van algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit".

L'intéressé a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a Introduit une demande d'asile le 13/08/1999 sous le nom de V.J. . Cette demande a été définitivement refusée le 15/07/2003 par le CGRA. Le 29/07/2003 l'intéressé a introduit une demande de séjour basée sur l'article 9.3 de la loi du 15/12/1980. Lors de cette demande, l'intéressé a de nouveau déclaré se nommer V.J., (Arménie). Cette demande a été déclarée fondée le 24/10/2005. Le 10/11/2005 l'intéressé a obtenu un Certificat d'Inscription au Registre des Etrangers, prorogé jusqu'au 09/11/2008. Le 31/12/2008 l'intéressé a obtenu une carte A prorogée jusqu'au 09/05/2013. Toutefois, comme le confirment le passeport arménien n° (xxx), l'acte de naissance n° (xxx) et ses propres déclarations, il s'avère que l'intéressé se nomme en réalité B.A.. En vertu du principe général du droit « Fraus omnia corrumpit », la carte A n° (xxx) lui a donc été retirée le 25/02/2013. »

2. Het schorsend effect van de ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Door de Raad werd in deze op 4 maart 2013 aan partijen een beschikking verstuurd waarin gesteld werd dat op zicht van het verzoekschrift prima facie blijkt dat verzoekster het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent kan zijn vermits de verzoekende partij is vastgehouden. Tevens werd hierin gesteld dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op lezing van het verzoekschrift binnen de beroepstermijn ingediend. De Raad heeft hierin benadrukt dat, gelet op deze vordering, de verwerende partij niet mag overgaan tot de dwanguitvoering van de bestreden verwijderingsmaatregel tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, waarbij verwezen werd naar een arrest van de Raad, gewezen in algemene vergadering (RvV 17 februari 2011, nr. 56 201).

Ter terechtzitting werden omtrent de hierboven vermelde beschikking geen opmerkingen geuit door partijen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat, in zoverre het de bedoeling zou zijn van de verzoekende partij om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71,

eerste lid van de vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet - niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470). Op dit vlak is de vordering derhalve onontvankelijk.

4. Over de voorwaarden van de vordering tot schorsing

4.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

4.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu is de verzoeker van zijn vrijheid beroofd met het oog op zijn terughrijving op 6 maart 2013 om 15 uur 30. Hij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn. De ingestelde vordering vertoont dus een uiterst dringend karakter. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

4.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

Conform vaste rechtspraak van de Raad van State dient onder ernstige middelen te worden verstaan, middelen die op het eerste gezicht gelet op de omstandigheden van de zaak ontvankelijk en gegrond kunnen zijn en bijgevolg tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

4.3.1. Verzoeker voert in zijn enig middel de schending aan van artikel 7, lid 2 en 3, van artikel 74/11, § 1, laatste alinea en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land. Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“Betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering dd. 25/02/2013

Deze beslissing werd gemotiveerd als volgt:

- * *Betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.*
- * *Met toepassing van artikel 7, 2de lid is het noodzakelijk betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden omdat betrokkene manifest weigert op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt...*
- *Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden*
- *Op 25/02/2013 werd zijn A-kaart, die verleng werd tot 09/05/2013, ingetrokken op basis van algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit". Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf.*
- * *Met toepassing van artikel 7, 3de lid dient betrokkene te dien einde opgesloten te worden aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.*

♦ In uitvoering van artikel 74/11 § 1, 3da lid van de Vreemdelingenwet gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 5 jaar omdat betrokkene fraude heeft gepleegd of onwettige middelen heeft gebruikt teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden,

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen kennis kreeg van een beslissing tot intrekking van zijn verblijfstitel A, er werd hem geen beslissing dienaangaande betekend, zodat tot nu toe hieraan geen gevolg kon gegeven worden.

Het is dus verkeerd te stellen dat verzoeker nu in onwettig verblijf aangetroffen werd, vermits tegenpartij zelf toegeeft dat de A-kaart waarvan hij in het bezit was, verlengd werd tot 09/05/2013.

Bovendien was zijn verblijfsituatie op het tijdstip van zijn vrijheidsberoving hoegenaamd niet onwettig en ziet men niet in om welke redenen een gedwongen verwijdering zich toen opdroeg.

De bewering van tegenpartij dat betrokkene aangetroffen werd in onwettig verblijf is dus door het administratief dossier volstrekt tegengesproken, vermits opnieuw dient opgemerkt te worden dat verzoeker aangetroffen werd in het bezit van een geldige verblijfstitel.

Het is eveneens tegenstrijdig met het administratief dossier te stellen dat betrokkene manifest weigert om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, vermits integendeel blijkt dat hij in september 2011 spontaan, en dus op eigen initiatief, zijn ware identiteit heeft bekendgemaakt bij de Gemeente Asse, met als gevolg dat de DVZ op 07/11/2011 de passende instructies gaf aan de Gemeente Asse, die verzoeker dan ook uitnodigde bij schrijven van 27/12/2011, met vermelding van de wijziging van zijn naam, en waaraan verzoeker dan ook het passend gevolg gaf door het voorleggen van zijn echt paspoort, individualiteitsgetuigschrift en gelegaliseerde geboorteakte.

Wordt eveneens door het administratief dossier tegengesproken, de bewering van tegenpartij dat verzoeker in het Rijk verbleef zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten, vermits hij wel in het bezit was van een paspoort geldig tot 28/10/2021. (stuk 12)

Aldus heeft het bestuur zijn beslissing niet met de hem opgelegde substantiële motiveringsplicht en evenmin naar behoren omkleed en zijn appreciatie- bevoegdheid op een kennelijk onevenredige wijze overschreden en miskend evenals haar materiële motivatieplicht,

Artikel 7 § 1, 1ale lid stelt dat de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten moet afgeven in de in 1°, 2e, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen, waarvan punt 1° door tegenpartij aangehaald werd, nl.;

11 Wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten."

Welnu, verzoeker was wel in het bezit van de in artikel 2 bedoelde documenten, nl. een geldig paspoort,

zodat hiermee artikel 7 duidelijk geschonden werd.

Als gevolg hiervan wordt artikel 7, lid 3 van dezelfde wet eveneens geschonden, vermits dit artikel stelt:

" Te dien einde ... kan de vreemdeling vastgehouden worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, meer in het bijzonder wanneer er een risico op onderduiken bestaat of wanneer de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert..."

Welnu, de aandacht dient gevestigd te worden op het feit dat verzoeker noch onderdook noch schuilde en dat hij wettelijk verbleef onder dekking van een geldige verblijfstitel die jaarlijks verlengd werd,

Er valt dus geen spoor te ontdekken van enig risico of enige belemmering.

De gebruikte formulering " te dien einde" betekent dus enkel dat de vasthouding

De terugleiding naar de grens, waarvan sprake in artikel 7, lid 2 is enkel voorzien in de artikel 74/14 § 3 bedoelde gevallen.

Welnu, verzoeker vertoeft in geen enkele van de gevallen voorzien bij artikel 74/14 § 3 van de wet, die de volgende gevallen voorziet:

1. er bestaat een risico op onderduiken,
2. de onderdaan van een derde land heeft de opgelegde preventieve maatregel niet gerespecteerd,
3. de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of voor de nationale veiligheid,
4. de onderdaan van een derde land heeft geen gevolg gegeven binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering,
5. het verblijf op het grondgebied werd beëindigd in toepassing van artikel 11,13 of 18,
6. de onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend.

Het administratief dossier laat niet toe te besluiten dat verzoeker zich in één van de hierboven vermelde gevallen bevindt.

De motivatie van tegenpartij berust dus louter op een niet-verifieerbare veronderstelling.

Bij toepassing van de Omzendbrief van 10/06/2011 betreffende de bevoegdheden van de burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land, is de ratio legis de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot verwijdering te overtuigen om vrijwillig te vertrekken.

Verder, bij de betekening van de beslissing tot verwijdering, informeert de burgemeester of zijn gemachtigde de vreemdeling over de afgifte van een nieuwe oproep om zich aan te bieden bij het gemeentebestuur om inlichtingen te verstrekken over de voorbereiding van zijn terugkeer.

Indien de onderdaan van een derde land zich niet aanbiedt op de voorziene datum, wordt er gevraagd onmiddellijk een onderzoek naar de verblijfplaats uit te voeren om te achterhalen waarom hij zich niet aangeboden heeft.

Verder, indien de onderdaan van een derde land niet beschikt over geldige reisdocumenten, wordt hem opgedragen zich binnen de drie werkdagen met de kopie van het identificatieformulier en een pasfoto aan te bieden bij het Bureau Printrak van de Dienst Vreemdelingenzaken met het oog op het nemen van vingerafdrukken voor het bepalen van zijn identiteit.

Het is pas als de onderdaan van een derde land geen gevolg gegeven heeft aan de beslissing tot verwijdering dat het Bureau SEFOR aan de Politie instructie geeft om de onderdaan aan te houden en de beslissing tot het vasthouden met het oog op de gedwongen verwijdering te betekenen.

Aan geen enkele van deze voorwaarden werd voldaan, zodat de genomen beslissing tot het plotse vasthouden, zonder voorafgaande verwittiging noch overtuiging tot vrijwillige terugkeer, een willekeurige feitelijkheid en een machtsoverschrijding uitmaakt."

4.3.2. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

De Raad merkt op dat de verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

4.3.2. Verzoeker betwist de noodzaak om hem zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden op grond van artikel 7, 2de lid van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist met name dat hij zich op het moment van de bestreden beslissing in een onwettige verblijfssituatie bevond, dat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en dat hij manifest weigert om op eigen initiatief daaraan een einde te maken.

Verzoeker betwist evenwel niet dat hij zijn verblijfsmachtiging op een frauduleuze basis verwierf, maar wijst erop dat hij in 2011 op eigen initiatief zijn ware identiteit heeft bekend gemaakt, wat steun vindt in het administratief dossier.

4.3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat op 11 januari 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing werd genomen tot intrekking van de verblijfsmachtiging op basis van artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit". Het gegeven dat de A-kaart van verzoeker eerder verlengd was tot 9 mei 2013 doet geen afbreuk aan het gegeven dat de verblijfsmachtiging op 11 januari 2013 werd ingetrokken omwille van "fraus omnia corrumpit" waaruit volgt dat handelingen die erop gericht waren om een frauduleuze verblijfstoestand te bestendigen teniet worden gedaan.

Hoewel uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker van de beslissing tot intrekking pas in kennis werd gesteld op 25 februari 2013, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat op 11 januari 2013 de verblijfsmachtiging van verzoeker werd ingetrokken. Op het moment van de bestreden beslissing verkeerde verzoeker aldus in onwettig verblijf.

4.3.4. De Raad wijst erop dat een vreemdeling op basis van artikel 7, tweede lid van de vreemdelingenwet naar de grens kan worden teruggeleid wanneer hij zich in één van de in artikel 74/14, § 3 van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen bevindt. Krachtens artikel 74/14, § 3 van de vreemdelingenwet kan er van de termijn voor vrijwillig termijn worden afgeweken wanneer het verblijf op het grondgebied werd beëindigd in toepassing van artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, *quod in casu*.

De Raad wijst erop dat uit in de voorbereidende werken wordt verduidelijkt dat artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet “een bijzondere toepassing van het algemeen rechtsprincipe ‘*fraus omnia corrumpit*’” betreft (Parl.St., Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 56). Ten dezen verwijst de bestreden beslissing naar het gegeven dat “Op 25/02/2013 werd de A-kaart nr. xxx ingetrokken op basis van algemeen rechtsprincipe ‘*fraus omnia corrumpit*’”.

De Raad stelt vast dat dit een voldoende schragend motief is om verzoeker naar de grens te doen terugleiden.

In de mate dat verzoeker de motivering “*betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt*” en “*het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing*” bekritiseert daar hij pas op 25 februari 2013 in kennis werd gesteld van de beslissing tot intrekking van zijn verblijfsmachtiging en reeds op dezelfde dag van zijn vrijheid werd beroofd, zodat hij zelfs geen mogelijkheid had tot vrijwillig vertrek, merkt de Raad op dat deze motieven dienen te worden gezien als overvloedige motieven waarvan de eventuele gegrondheid van de kritiek niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

4.3.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de bevelscomponent van de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, met name dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. Ten dezen wordt in de bestreden beslissing verduidelijkt dat verzoeker op het Schengengrondgebied verblijft zonder een geldig visum.

Het gegeven dat verzoeker in het bezit is van een geldig paspoort doet geen afbreuk aan het gegeven dat hij daarentegen niet in het bezit is van een geldig visum, wat door verzoeker ook niet wordt betwist of weerlegd.

4.3.6. In zoverre verzoeker aanvoert dat er geen spoor is van enig risico op onderduiken of belemmering van de verwijderingsmaatregelen, merkt de Raad op dat verzoekers betoog betrekking heeft op de maatregelen tot vasthouding. Zoals hoger vermeld, heeft de Raad geen rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in zoverre het gericht is tot een maatregel van vasthouding.

4.3.7. Voor zover verzoeker een schending aanvoert inzake artikel 74/11, § 1, laatste alinea van de vreemdelingenwet, wat betrekking heeft op het inreisverbod, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet uiteenzet op welke wijze de bepaling door de bestreden beslissing geschonden zou zijn. Het middel is *prima facie* niet dienstig.

4.3.9. Waar verzoeker een schending aanvoert van de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat de Omzendbrief van 10 juni 2011 een verordende werking heeft zodat deze de Raad niet bindt. De omzendbrief beoogt immers bepaalde opdrachten van de Burgemeester of zijn gemachtigde in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land in herinnering te brengen en nader toe te lichten. De omzendbrief is van toepassing op die gevallen waarin een vrijwillige vertrektermijn werd verleend. Zoals in punt 4.3.5. uiteengezet, werd *in casu* op goede gronden geoordeeld dat van deze vrijwillige vertrektermijn kan worden afgeweken. Een schending van deze omzendbrief kan dan ook niet worden weerhouden.

4.3.10. De Raad besluit dat de verzoeker *prima facie* niet aantoont dat de gemachtigde de bestreden beslissing onzorgvuldig heeft voorbereid, noch dat de gemachtigde op basis van incorrecte feiten of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen, noch dat de gemachtigde de bestreden beslissing heeft genomen met miskennis van artikel 7 en artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Een manifeste appreciatiefout wordt *prima facie* niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is niet voldaan.

De vaststelling dat er geen sprake is van een ernstig middel volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

5.Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart twee duizend dertien door:

mevr. M. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. JACOBS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. JACOBS

M. MAES